

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศในการเป็นสื่อกลางติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศมาเป็นเวลานาน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของชาติต่างๆ และถือเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะไขเข้าไปสู่ประตูแห่งวิทยาการทุกแขนง การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับชาติ และในบรรดาภาษาต่างประเทศที่สอนกันอยู่หลายภาษานั้น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและเป็นภาษาสากลที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคข้อมูลข่าวสารที่มีการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมากจนทำให้เกิดสภาพไร้พรมแดนหรือโลกาภิวัตน์ขึ้นนั้น สารสนเทศที่หลั่งไหลเข้ามาอย่างมหาศาลในประเทศส่วนใหญ่ล้วนเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น รัฐบาลจึงได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถจะติดต่อสื่อสารได้ โดยสามารถรับและส่งสาร มีความรู้ ความเข้าใจในสารสนเทศต่างๆ ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ มีความรู้พอที่จะเลือกสรรสารสนเทศมาก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาความรู้ ความคิดของตนในบริบทโลกได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในที่สุด

โดยทั่วไปการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าทักษะการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532) นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวสนับสนุนว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ ช่วยเสริมสร้างความคิด และประสบการณ์ ตลอดจนให้ความบันเทิง ผู้อ่านสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านนี้ ไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสาร และมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมากมาย การอ่านจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้บุคคลทราบความเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ได้ทันต่อเหตุการณ์ และความเจริญก้าวหน้าของโลก

Carrell (1991) และ Nuttal (1996) ได้ให้ทัศนะว่าการอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการศึกษาระดับสูงที่ต้องใช้ความรู้ภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นความสามารถในการอ่านโดยมี

ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน นับว่ามีความสำคัญมาก Alderson และ Urquhart (1984) ให้ความเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยการทดสอบความเข้าใจ จะเห็นได้ว่า ความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้ที่ยื่นภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ Alderson และ Urquhart (1984) ได้ทำการสำรวจพบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษคือมีความเข้าใจในการอ่านน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและอ่านได้ช้ากว่าการอ่านภาษาที่หนึ่ง ยิ่งกว่านั้นการอ่านภาษาที่มีไม่ใช่ภาษาที่หนึ่งยังก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านให้กับผู้อ่านเป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุที่การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นรากฐานของการเรียนรู้ดังที่กล่าวมาแล้ว การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็น การมีทักษะการอ่านที่ดีนั้นมิใช่แต่เพียงอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หรืออ่านได้รวดเร็วเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านด้วย ซึ่งการสร้าง ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน นอกจากความรู้ความเข้าใจในเรื่องศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์อันเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาษาแล้ว ผู้อ่านยังต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ มาเป็นตัวปฏิสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

Coady (1979) ได้ทำการศึกษารูปแบบการอ่านภาษาที่สอง ในเชิงภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistic model of reading) สรุปได้ว่า กระบวนการอ่านภาษาที่สองนั้นต้องประกอบด้วยปฏิสัมพันธ์ (interaction) ร่วมกันของตัวแปร 3 ตัว คือความสามารถในการประมวลข้อมูล (conceptual abilities) กระบวนการในการใช้กลวิธี (process strategies) และพื้นความรู้เดิม (background knowledge) นอกจากนี้ Bernhardt (1991) สนับสนุนว่า กระบวนการอ่านภาษาที่สองนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบทางภาษา การอ่าน และพื้นความรู้เดิม เพื่อช่วยในกระบวนการดึงสารจากข้อเขียนนั้นออกมาตามความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

เรามักพบเสมอว่าในการอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องเดียวกัน ผู้อ่านที่มีความสามารถทางภาษาเท่าเทียมกันบางครั้งอาจมีความเข้าใจหรือตีความเนื้อเรื่องแตกต่างกันออกไป สืบเนื่องมาจากการมีพื้นความรู้เดิมที่แตกต่างกันของผู้อ่าน แสดงให้เห็นว่าพื้นความรู้เดิม (background knowledge) เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน (Anderson, 1999)

Carrell (1988) ให้ความเห็นว่าการอ่านเป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
 พื้นความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้นใหม่ คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้นั้น มิได้เกิดจาก
 การอ่านข้อมูลที่ปรากฏตามตัวอักษรโดยตรงเพียงอย่างเดียว หากเกิดจากการที่ผู้อ่านนำเอา
 พื้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่สะสมอยู่ในตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ออกมาช่วยในการ
 ทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน และความเข้าใจที่ถูกต้องจะเกิดจากการที่ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยง
 พื้นความรู้เดิมที่มีอยู่ในเรื่องที่อ่าน ให้สอดคล้องกับข้อมูลที่อ่าน ซึ่งในการอ่านโดยทั่วๆ ไปนั้นจะ
 ต้องอาศัยทั้งพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหา และพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบ (Carrell, 1987)

Grabe (1991) ได้สรุปว่า การอ่านไม่ใช่กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทีละตัวอักษร
 หรือคำต่อคำ แต่เป็นกระบวนการที่มีการกลั่นกรอง เพราะขณะที่อ่านผู้อ่านจะใช้พื้นความรู้เดิม
 ช่วยในการเดาเรื่อง จับใจความ และยืนยันการคาดเดาซึ่งใช้เวลาอ่านน้อยกว่าการอ่านทุกคำ จึง
 ทำให้มีเวลาเพียงพอในการที่จะกลับไปอ่านทบทวนได้อีก

Carrell และ Wise (1998) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม และ
 ความสนใจในหัวเรื่องที่อ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาที่สอง ของนักศึกษาใน
 ระดับมหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 104 คน พบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
 พื้นความรู้เดิม และความสนใจในหัวเรื่องที่อ่านส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาที่ 2
 จากผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจในหัวเรื่องที่อ่าน เพศชายจะ
 ให้ความสำคัญในการเลือกอ่านหัวเรื่องที่ตัวเองสนใจ มากกว่าเพศหญิง

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจหรือจับใจความนั้น ต้องอาศัย
 องค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ ระดับความรู้ความสามารถทางภาษา ตั้งแต่เรื่องโครงสร้างทาง
 ไวยากรณ์ คำศัพท์ ตลอดจนความสามารถในการเดาคำศัพท์จากบริบท และพื้นความรู้เดิมหรือ
 ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งนักการศึกษาได้สังเกตเห็นว่าองค์ประกอบทั้ง 2 ประการนี้ มี
 ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Urquhart and Weir, 1998)

อย่างไรก็ตามยังมีองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
 ภาษาอังกฤษ คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคล มาลินี จุฑะรพ (2537) ได้ให้ความหมายของ
 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสรุปได้ดังนี้ ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ความไม่เหมือนกัน
 ของแต่ละบุคคล ซึ่งทุกคนจะมีลักษณะเฉพาะเป็นของตัวเอง แต่จากการศึกษาค้นคว้าของ
 นักจิตวิทยา พบว่า ความแตกต่างของบุคคลในเรื่องของการเรียนรู้ สืบเนื่องมาจากตัวแปรหลาย
 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่น ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติปัญญา ความสามารถ

ความสนใจ ความถนัด และเพศ ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่กล่าวมานี้ เป็นเรื่องที่นักจิตวิทยา และนักการศึกษาให้ความสนใจศึกษาเป็นอย่างมาก (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537) ดังนั้นเพศซึ่งเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่มีผลต่อระดับความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของแต่ละคน จึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา

ค่านิยมของเพศ (gender) เกี่ยวข้องกับมุมมองในเรื่องของสังคม จิตวิทยา และวัฒนธรรมซึ่งเชื่อมโยงกับเพศชายและเพศหญิงในบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน (Cameron,1998)

นอกจากนี้ Gardiner (1982) ได้สนใจศึกษาผู้เขียนและผู้อ่านที่เป็นเพศหญิง พบว่า ผู้อ่านที่เป็นเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะสนใจบทความที่ต่างจากผู้อ่านที่เป็นเพศชาย ผู้เขียนที่เป็นเพศหญิงใช้บทความที่ตัวเองเขียน แสดงออกถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตนที่แท้จริง แสดงออกถึงรูปแบบทางอารมณ์ บุคลิกลักษณะของตน ซึ่งผู้อ่านที่เป็นเพศหญิงจะสามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ดีกว่าผู้อ่านที่เป็นเพศชาย แสดงว่า ความเข้าใจในการอ่านเกี่ยวข้องกับเพศของผู้อ่าน ผู้อ่านที่เป็นเพศชายและเพศหญิงจึงมีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งที่อ่านในลักษณะที่ต่างกัน เนื่องจากอิทธิพลของการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะกับเพศ (gender-oriented content)

นักจิตวิทยาในด้านการอ่านเชื่อว่า ความสนใจเป็นแรงจูงใจประการหนึ่งที่ทำให้เกิดกิจกรรมการอ่าน ดังความเห็นของ Johns (1986) ที่ว่าความสนใจในเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญต่อการส่งเสริมการอ่าน ซึ่งครูผู้สอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่งในการกำหนดเนื้อหาให้นักศึกษาอ่าน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ และความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน การอ่านจะไม่บรรลุผลสำเร็จเลย ถ้าให้เขาอ่านเรื่องที่เขาไม่สนใจและไม่เหมาะกับเพศของเขา เพราะอาจก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายและเกิดความคับข้องใจได้

ในการเรียนการสอนอ่าน นักการศึกษาเชื่อว่า ถ้าผู้อ่านได้อ่านเนื้อเรื่องที่ตรงกับ ความสนใจของตน และเหมาะกับเพศของตน นอกจากจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการอ่าน แล้ว ยังทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน สืบเนื่องมาจากการที่ผู้อ่านมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เขาสนใจอยู่แล้ว ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย สอดคล้องกับที่ Guthrie (1981) ให้ความเห็นว่าการที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่ตนมีความสนใจสูง มากกว่าเนื้อเรื่องที่ตนมีความสนใจต่ำเป็นเพราะคนส่วนใหญ่จะมีความสนใจในเนื้อเรื่องที่ตนมีพื้นความรู้เดิมและประสบการณ์ ซึ่งพื้นความรู้เดิมและประสบการณ์ที่มีอยู่นี้ ก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั่นเอง

จากแนวความคิดทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า องค์ประกอบในเรื่องเพศ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ

ความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ ซึ่งในวงการการศึกษาของไทยยังมี
เคยมีผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบดังกล่าวที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง
ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศของนักศึกษาไทยเลย จึงทำให้ผู้วิจัยมีความต้องการศึกษา
เปรียบเทียบ ความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ที่มีเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่างกัน โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษากับ
ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้เพราะระดับชั้นดังกล่าวได้เรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้าง
และมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ อีกทั้งมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์
เดิมเกี่ยวกับเรื่องต่างๆมามากพอสมควร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ ระหว่าง
นักศึกษาชาย และหญิงชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ ระหว่าง
นักศึกษาชาย และหญิงชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ

สมมติฐานของการวิจัย

จากงานวิจัยของ Brantmeier (2000) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจ
ในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับเพศ และเพศของผู้อ่าน ของนักศึกษาชายและหญิง ผลการวิจัย
พบว่า ความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับเพศ มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้อ่าน คือ
นักศึกษาชายได้คะแนนสูงกว่าในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับเพศชาย (male-oriented content)
และนักศึกษาหญิงได้คะแนนสูงกว่าในการอ่านเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับเพศหญิง (female-oriented
content) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. นักศึกษาชาย มีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศชาย
มากกว่านักศึกษาหญิง
2. นักศึกษาหญิงมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศหญิง
มากกว่านักศึกษาชาย

ในการศึกษาความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานดังนี้

3. นักศึกษาชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศชาย มากกว่านักศึกษาหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง

4. นักศึกษาชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศชาย มากกว่านักศึกษาหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

5. นักศึกษาหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศหญิง มากกว่านักศึกษาชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง

6. นักศึกษาหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศหญิง มากกว่านักศึกษาชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ เพศ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม คือ ความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ หมายถึง ความเข้าใจภาษาที่ผู้เขียนสื่อออกมาโดยใช้ ความสามารถทางภาษา ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนในการตีความจากตัวอักษร สรุปใจความสำคัญ ตีความ เข้าใจความหมายแฝง และประเมินเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับเพศชาย (male-oriented content) เป็นเนื้อเรื่องที่สอดคล้องกับความสนใจของเพศชาย และ เนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับเพศหญิง (female-oriented content) เป็นเนื้อเรื่องที่สอดคล้องกับความสนใจของเพศหญิง โดยความเข้าใจดังกล่าว วัดได้จากคะแนนในการทำแบบสอบถามความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง

ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่างกัน หมายถึง ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 คือ EL 171 English Course 2 (EL 171) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 โดยแบ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ออกเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง คือนักศึกษาที่มีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 อยู่ในระดับ A และ B+ และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คือนักศึกษาที่มีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 อยู่ในระดับ D+ และ D

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร